

рилловскы-тѣ, и ѿе направенъ непосредственно отъ грѣцкыя языкъ, а не отъ латинскыя. За подтвърдяванье на послѣдня-та мыеель между другы-тѣ служатъ имена и думы, въ които грѣцка-та η изрекваса въ глаголицата съ буква-та и или і, съобразно на грѣцко-то произношеніе, а не на латинско-то : **Исоусъ, Ісоусъ**, грѣц. *Ιησους*, латин. **Jesus**, **Исраилъ**, *Ἰσραήλ*, **Ізраелъ**, **Иероусалимъ**, *Ἱερουσαλήμ*, **Jerusalem**, **Іосифъ**, **Josephus**, **Даниилъ** **Daniel**, **Илиа** **Elies**, **Ноиль** **Joel**, **Ироудъ** **Herodes**, **Магдалина** **Magdalena**, **аминь** **amen** идр. т. Но въ глаголица-та има значителны различьтенія срѣщо кирилица-та, които безъ сомнѣніе сѣ получили свое-то начало, ако не изъ Вулгата, то по крайна мѣра изъ грѣцкы рѣкописи, що сѣ отъ една и тѣзи рецензія съ іеронимова-та Вулгата, напр. **Марк. VII, 26.** грѣц. *γυνή ἑλληνίς*. Вулг. **mulier gentilis**, глагол. **жена поганьни** (у насъ *поганьни* = *друговѣрецъ, поганска вѣра* = *нехристіанска вѣра*), кирил. **жена еллиньска**. — **Іоан. IX, 8** грѣц. *τοφλός*, грѣц. запад. *προσαίτης*, Вулг. **medicus**, глагол. **просітель**, кирил. **слѣпъ**. — **Іоан XIX — 27.** грѣц. визант. *ἡμέρας*, грѣц. запад. *ώρας*, Вулг. **hora**, глагол. **часъ**, кирил. **днье**. Споредъ туй сичкы-тѣ старобългарскы рѣкописи може да са-раздѣлѣтъ на два класса : кѣмъ първыя са-относятъ кирилловскы-тѣ пометници, които носятъ слѣды отъ вѣсточна-та или византійско-русска-та рецензія, кѣмъ вторыя — глаголскы-тѣ и съ тѣхъ преписаны-тѣ кирилловскы, що сѣ произлѣзли изъ-подъ западна-та или италіанска-та рецензія.